

Den vurdering af den pågældendes kvalifikationer for at udøve de til en stilling svarende funktioner, der ikke skal opfattes som en forudsætning om fuldstændig overensstemmelse mellem tjenestemandens kvalifikationer og de kvalifikationer, der kræves for at bestride den pågældende stilling, skal reelt finde sted og på en måde, der gør det muligt for såvel den, som søger genindtrædelse, som Fællesskabets retsinstanter at bedømme, om de administrationen ved vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), pålagte pligter er blevet overholdt. Selv om man herved ikke kan kræve af administrationen, at den beviser, at den har undersøgt kvalifikationerne hos den tjenestemand, der skal genindtræde, såfremt der er en åbenbar forskel mellem hans kvalifikationer og de kvalifikationer, som kræves for at beklæde den ledige stilling, skal et sådant bevis dog foreligge i alle de tilfælde, hvor det, fordi der ikke er en sådan åbenbar forskel, er nødvendigt at foretage en fuldstændig under-

søgelse af den pågældendes kvalifikationer i forhold til en bestemt stilling.

Undladelsen af systematisk at undersøge den pågældende tjenestemand's kvalifikationer, hver gang der bliver en stilling ledig, som han kunne være genindtrådt i, er en for administrationen ansvarspådragende tjenstlig fejl, for så vidt som undladelsen har forhalet den pågældendes genindtrædelse og forholdt ham hans løn i perioden mellem datoen for hans faktiske genindtrædelse og den tidligere dato, på hvilken han burde være genindtrådt. Ved opgørelsen af det den pågældende påførte tab skal der tages hensyn til det automatiske advancement til højere løntrin i lønklassen, som tjenestemanden havde været omfattet af efter vedtægtens artikel 44, såfremt han var genindtrådt i den første ledige stilling svarende til hans kvalifikationer.

RETTEENS DOM (Femte Afdeling)
1. juli 1993 *

I sag T-48/90,

Bruno Giordani, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Giuseppe Marchesini med møderet for Italiens Corte di Cassazione, og med valgt adresse i Luxembourg hos Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

* Processprog: italiensk.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu og Sean van Raepenbusch, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt som følge af forsinket genindtrædelse i Kommissionens tjenestegrene ved udløbet af den ham meddelte tjenestefrihed af personlige årsager,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.P.M. Barrington, og dommerne R. Schintgen og A. Kalogeropoulos,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 10. marts 1993,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgeren blev i 1960 ansat som tjenestemand i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe i Kommissionen (Euratom). Sagsøgeren, der havde uddannet sig til teknikumingeniør på Scuola Tecnica Industriale, Bolzano (Italien), og derefter på Höhere Technische Lehranstalt, Ingenieur-Schule, Bregenz (Østrig), blev først indplaceret i lønklasse B7, løntrin 3, i en stilling i Generaldirektoratet for Personale og Administration, Indkøbsafdelingen. Den 1. februar 1962 blev han overflyttet til Det Fælles Forskningscenter (herefter benævnt »FFC«) i Ispra, hvor han skulle gøre tjeneste i Forsynings- og Lagerafdelingen som assisterende kontorchef med

ansvar for »tekniske indkøb«. Den 20. februar 1963 blev sagsøgeren indplaceret i kategori A, lønklasse 6, løntrin 2, og den 10. juni 1965 blev han forfremmet til lønklasse A5, løntrin 2. Den 15. oktober 1965 fik han overdraget hvervet som chef for Forsynings- og Lagerafdelingen i FFC i Ispra, et hverv han midlertidigt havde beklædt siden den 24. februar 1965. I juni 1970 blev sagsøgerens afdeling knyttet til en større afdeling i FFC, Ispra, nemlig Finans- og Forsyningsafdelingen.

- 2 Ifølge stillingsopslag V/IS/126/65 af 3. august 1965, som vedrørte denne stilling, krævede stillingen som chef for Forsynings- og Lagerafdelingen i FFC, Ispra, »en viden på universitetsniveau, helst på det tekniske område, eller tilsvarende erhvervs erfaring; et grundigt kendskab til de materialer og anlæg, der anvendes i et center for nuklear forskning; stor erfaring inden for forsyningsteknik og -metoder, navnlig for så vidt angår industriens tilrettelæggelse af indkøb samt industrielle indkøbssystemer; kendskab til indkøbsmekanisering, lagerforvaltning og lageroptælling, herunder til de metoder, der anvendes i den forbindelse; kendskab til Fællesskabets finansielle og administrative organisation«.
- 3 Ved Kommissionens beslutning af 16. marts 1971, som imødekom en ansøgning fra sagsøgeren af 2. februar 1971, fik han ét års tjenestefrihed af personlige årsager med virkning fra 1. april 1971. Tjenestefriheden blev efter sagsøgerens anmodning forlænget til den 31. marts 1974.
- 4 Under sin tjenestefrihed af personlige årsager og i de efterfølgende år var sagsøgeren erhvervsmæssigt beskæftiget, først som salgsdirektør og repræsentant efter loven for det italienske datterselskab (Schneeberger Italiana Spa) til et schweizisk selskab (Schneeberger Maschinenfabrik). Han fratrådte denne stilling den 31. januar 1985 og arbejdede derefter som partner og eneste bestyrelsesmedlem for et familieselskab (Pfeil Italia Srl), som trådte i likvidation i 1986.
- 5 Sagsøgeren ansøgte før tjenestefrihedens udløb ved skrivelse af 15. marts 1974 om genindtrædelse. Ved skrivelse af 27. marts 1974 meddelte kontorchefen for

- »Administration og Personale« i FFC, Ispra, sagsøgeren, at hans ansøgning ikke kunne imødekommes, idet der på det tidspunkt ikke var nogen ledig stilling i hans kategori og stillingsgruppe, som svarede til hans lønklasse.
- 6 Herefter indgav sagsøgeren seks nye ansøgninger om genindtrædelse til administrationen i FFC, Ispra, nemlig henholdsvis den 30. september 1976, 24. september og 15. oktober 1983, 7. januar 1984, 15. juli 1985 og 20. marts 1986. Ingen af disse ansøgninger blev imødekommet.
 - 7 Den 9. april 1986 indgav sagsøgeren en ny ansøgning om genindtrædelse til Kommissionens Generaldirektorat for Personale og Administration. Ansøgningen blev udtrykkeligt indgivet i henhold til artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«).
 - 8 Ved skrivelse af 12. maj 1986 gjorde Kommissionen sagsøgeren opmærksom på, at der var en ledig stilling i afdelingen for »Infrastruktur« i FFC, Ispra, i stillingsgruppen A8/A5 for videnskabelige og tekniske tjenestemænd.
 - 9 Stillingsbeskrivelsen var følgende: »ansvarlig inden for rammerne af centrets almindelige tjenester for a) tilrettelæggelse, vedligeholdelse og udvikling af det interne telekommunikationssystem (omstillingscentral og telefonnet, telex, edb-net); b) transport af personale og materiel; c) tilsyn med samt vedligeholdelse og modernisering af bilparken; d) indsamling, sortering og ekspedition af breve og pakker og e) tilrettelæggelse af interne flytninger af kontormateriel og videnskabeligt apparatur«. Vedrørende de krævede kvalifikationer for at beklæde den pågældende stilling hed det i det stillingsopslag, sagsøgeren modtog, at vedkommende skulle »have universitetseksamen eller tilsvarende kvalifikationsbevis eller tilsvarende erhvervs-erfaring; have erfaring med teknisk og økonomisk forvaltning af forskellige tjenester; kunne indkredse brugernes forskellige behov og lede de forskellige menneskelige ressourcer i den rigtige retning for at opfylde disse behov; kunne planlægge og udarbejde udbudsbetingelser; vurdere omkostninger; være i stand til at opretholde hyppige eksterne kontakter med myndigheder, organer og selskaber«.

- 10 Ved skrivelse af 16. maj 1986 accepterede sagsøgeren den tilbudte stilling, og den 26. maj 1986 vedtog ansættelsesmyndigheden en beslutning om sagsøgerens genindtrædelse med virkning fra 1. september 1986. Denne beslutning indeholdt imidlertid ingen oplysninger om, hvilket løntrin ansøgeren blev indplaceret på, og hvilken anciennitet han havde fået tillagt. Først den 14. oktober 1986 kunne sagsøgeren se af sin lønseddel, at hans løn svarede til lønnen for en tjenestemand i lønklasse A5, løntrin 5, hvilket var den indplacering, sagsøgeren havde, da han fik tjenestefrihed af personlige årsager.
- 11 Den 26. november 1986 indbragte sagsøgeren en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over det løntrin, han var blevet indplaceret på. Denne indplacering viste nemlig, at administrationen ikke havde taget hensyn til den periode, i hvilken han ufrivilligt var fraværende fra tjenesten, og følgelig ikke havde indplaceret ham på et løntrin eller tillagt ham en anciennitet, der kompenserede for den sene genindtrædelse.
- 12 Den 30. juni 1987 anlagde sagsøgeren, hvis ansøgning var blevet afvist stiltiende, sag ved Domstolen med påstand om annullation af genindtrædelsesbeslutningen af 26. maj 1986 som suppleret ved lønsedlen af 14. oktober 1986, for så vidt som han ved denne beslutning var blevet indplaceret i lønklasse A5, løntrin 5, samt om genoprettelse af karrieren og erstatning af det indtægtstab, han havde lidt på grund af forhalingen af genindtrædelsen.
- 13 Den 30. september 1987 meddelte Kommissionen imidlertid sagsøgeren en beslutning indeholdende en udtrykkelig afvisning af hans klage af 26. november 1986 med den begrundelse, at det ikke havde været muligt at imødekomme hans ansøgninger om genindtrædelse før den 26. maj 1986, idet han ikke opfyldte betingelserne for at genindtræde i nogen af de stillinger, der var blevet ledige efter afslutningen af hans tjenestefrihed af personlige årsager den 31. marts 1974.
- 14 Den af sagsøgeren anlagte sag førte til Domstolens dom af 27. juni 1989 (sag 200/87, Giordani mod Kommissionen, Sml. s. 1877), hvori påstanden om

beslutningens annullation blev fremmet til realitetsbehandling, idet fristen for sagsøgerens indgivelse af klage var begyndt at løbe den 14. oktober 1986, da han ved læsning af sin lønseddel var blevet bekendt med Kommissionens beslutning om hans indplacering på løntrin ved genindtrædelsen. Men Domstolen frifandt sagsøgte for så vidt angår annullationspåstanden med den begrundelse, at sagsøgeren ved sin genindtrædelse skulle have en indplacering, der svarede til hans indplacering på det tidspunkt, hvor han fik tjenestefrihed af personlige årsager, jf. vedtægtens artikel 40, stk. 3, artikel 40, stk. 4, litra d), samt artikel 72 og 73. Domstolen tog dog ikke stilling til, om »sagsøgeren efter andre vedtægtsbestemmelser måtte have krav på at blive indplaceret på et andet løntrin« (ovennævnte dom, præmis 18, sidste punktum).

- 15 Med hensyn til påstandene om genoprettelse af karrieren og ydelse af en godtgørelse afviste Domstolen dem ved samme dom med den begrundelse, at sagsøgeren ikke i forvejen havde forelagt ansøgning om genoprettelse af karrieren og erstatning for den forhalede genindtrædelse for administrationen i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1. Kommissionen fik således først kendskab til disse krav ved modtagelsen af klagen af 26. november 1986. Følgelig havde sagsøgte ikke kunnet vedtage en udtrykkelig eller stiltiende beslutning om sagsøgerens krav. I øvrigt konstaterede Domstolen, at lønsedlen af 14. oktober 1986, som var udfærdiget i henhold til vedtægtens artikel 40, stk. 3, og ikke i henhold til artikel 40, stk. 4, litra d), første punktum, som sagsøgerens erstatningskrav som følge af forhalingen af genindtrædelsen var baseret på, ikke kunne betragtes som en stiltiende afvisning af sagsøgerens ansøgning.
- 16 Den 29. september 1989 forelagde sagsøgeren Kommissionen en ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, som blev registreret samme dag, med henblik på at opnå erstatning for det tab, han mente at have lidt på grund af den sene genindtrædelse. Da denne ansøgning ikke blev besvaret, indgav sagsøgeren en klage, som blev registreret den 10. april 1990, over det stiltiende afslag på ansøgningen. Denne klage forblev ligeledes ubesvaret.

Retsforhandlinger

- 17 På denne baggrund har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag, som blev registreret på Rettens Justitskontor den 14. november 1990.

- 18 Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt. På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og opfordret Kommissionen til at fremlægge sagsøgerens personlige aktmappe samt alle opslag om ledige stillinger i lønklasse A5 i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som var blevet offentliggjort i perioden fra 1. april 1974 til 12. maj 1986, samt de opslag om ledige stillinger i lønklasse A5 i den administrative tjenestegruppe, der var offentliggjort mellem 15. oktober 1983 og 12. maj 1986, herunder opslaget vedrørende den stilling, i hvilken sagsøgeren genindtrådte i henhold til beslutningen af 26. maj 1986. Kommissionen er tillige blevet opfordret til at forklare, hvorfor sagsøgeren ikke før den 26. maj 1986 havde kunnet genindtræde i en af de af stillingsopslagene omfattede stillinger. Kommissionens svar på disse spørgsmål samt de dokumenter, den skulle fremlægge, blev indgivet til Rettens Justitskontor den 24. februar 1993. Retten har ligeledes opfordret sagsøgeren til under den mundtlige forhandling at angive, hvilke stillinger han mente at kunne være genindtrådt i.
- 19 Under den mundtlige forhandling den 10. marts 1993 fremsatte parterne deres mundtlige indlæg og besvarede Rettens spørgsmål. I retsmødet fremlagde sagsøgeren tre opslag om ledige stillinger i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som ikke var at finde blandt de stillingsopslag, Kommissionen havde fremlagt, samt stillingsopslaget vedrørende den stilling, han beklædte forud for sin tjenestefrihed af personlige årsager (V/IS/126/65 af 3.8.1965), samt et curriculum vitae.

Parternes påstande

- 20 Sagsøgeren har i sin stævning nedlagt følgende påstande:
- 1) Det fastslås, at sagsøgeren har krav på indplacering på løntrin 8 i lønklasse A5 samt på udbetaling af alle de beløb, der skyldes ham i kraft af denne indplacering, fra den dato, der under sagen fastsættes for kravets anerkendelse og med forbehold af det i tredje punkt nedenfor fremsatte krav.
 - 2) Det anerkendes, at den retsstridige forsinkelse af sagsøgerens genindtrædelse i tjenesten skal medregnes ved beregningen af hans anciennitet i det omfang, dette er nødvendigt, for at sagsøgeren kan opnå de ham tilkommende pensionsrettigheder.

- 3) Sagsøgte tilpligtes at udbetale sagsøgeren det beløb, der udgør forskellen mellem det fællesskabsvederlag, han skulle have haft udbetalt i det pågældende tidsrum, og den indtægt, han har erhvervet ved privat virksomhed, og som han fuldt ud kan dokumentere.
- 4) Subsidiært og med henblik på sagens oplysning bestemmes, at de meddelelser om ledige stillinger i lønklasse A5 i Kommissionens videnskabelige tjenestegrene fra 1974 til 1986 samt i Kommissionens administration i alt fald fra den 15. oktober 1983 til den 26. maj 1986 skal fremlægges.
- 5) Det fastslås, at sagsøgeren har krav på rente af de beløb, der tilkendes ham ret til, og sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Under den mundtlige forhandling har sagsøgeren frafaldet de i stævningen indeholdte påstande om, at den tid, hans genindtrædelse var blevet forhalet med, blev medregnet ved beregningen af hans anciennitet, og sagsøgeren har endvidere påstået sagsøgte dømt til at betale ham en symbolsk godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, han finder at have lidt på grund af den usikkerhed, han har levet i indtil sin genindtrædelse på grund af Kommissionens adfærd.

21 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Sagen afvises i sin helhed, uden at der indledes mundtlig forhandling.
- 2) Subsidiært i forhold til ovenstående påstand forkastes sagsøgerens argumenter og påstande, og sagsøgte frifindes.
- 3) Mere subsidiært i forhold til ovennævnte påstand fastslås det, at det lidte tab skal beregnes efter og inden for de grænser, Kommissionen har anført i svarskriftets punkt II.25.

- 4) Samtlige sagsøgerens krav om bevisoptagelse afvises, idet der tværtimod i givet fald gives påbud om i stedet at iværksætte den bevisoptagelse, der er anført i svarskriftets punkt II.26 og i duplikkens punkt D.
- 5) Frifindelse af sagsøgte for så vidt angår påstandene om opgørelse af renterne af de pekuniære forpligtelser, der eventuelt konstateres til fordel for sagsøgeren, subsidiært begrænsning af renterne til det beløb, der er anført i svarskriftets punkt II.30.
- 6) Såfremt Kommissionen får medhold, dømmes sagsøgeren til at betale sagens omkostninger, i modsat fald ophæves sagens omkostninger.

Formaliteten

Parternes argumenter

- 22 Kommissionen har påstået sagen afvist i henhold til artikel 92, stk. 2, i Domstolens procesreglement, som finder anvendelse under den skriftlige forhandling, indtil ikrafttrædelsen af artikel 113 i Rettens procesreglement.
- 23 Kommissionen gør gældende, at for så vidt som sagsøgerens krav er begrundet i den påståede forhaling af hans genindtrædelse, kan det alene vedrøre beslutningen af 26. maj 1986, idet sagsøgerens lønseddel af 14. oktober 1986 i denne forbindelse blot er et simpelt regnskabsbilag. Eftersom lovligheden af beslutningen af 26. maj 1986 ikke kan anfægtes, idet sagsøgeren ikke i tide har indbragt klage over den, og idet han fuldt ud har accepteret beslutningen ved at give sit samtykke til en genindtrædelse, kan sagsøgte ikke længere påberåbe sig beslutningens ulovlighed med henblik på at opnå godtgørelse, jf. Domstolens og Rettens praksis (Domstolens dom af 15.12.1966, sag 59/65, Schreckenbergs mod Kommissionen for Det Europæiske Atomenergifællesskab, Sml. 1965-1968, s. 327, org. ref.: Rec. s. 786, af 7.10.1987, sag 401/85, Schina mod Kommissionen, Sml. s. 3911, af 14.2.1989, sag 346/87, Bossi mod Kommissionen, Sml. s. 303; Rettens dom af 24.1.1991, sag T-27/90, Latham mod Kommissionen, Sml. II, s. 35).

- 24 Ifølge Kommissionen bør sagen ligeledes afvises med den begrundelse, at da der ikke foreligger nogen forudgående udtrykkelig eller stiltiende beslutning, hvori Kommissionen har taget stilling til sagsøgerens påstand om forhalet genindtrædelse, kan hans henvendelse af 26. november 1986 ikke betragtes som en klage, men som en ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, jf. teorien om, at retsakter for at bevare deres retsvirkninger kan ændre karakter, hvilket Domstolen har lagt til grund i domme, hvor den har vurderet tjenestemænds henvendelser i henhold til vedtægtens artikel 90 på grundlag af realiteten, og ikke af formaliteten (dom af 31.5.1988, sag 167/86, Rousseau mod Revisionsretten, Sml. s. 2705, og af 14.7.1988, forenede sager 23/87 og 24/87, Aldinger og Virgili mod Parlamentet, Sml. s. 4395). Følgelig er der tale om en stadig gældende afvisningsgrund, for så vidt som det stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning af 26. november 1986 ikke blev efterfulgt af en klage indgivet inden for tremånedersfristen, men af et søgsmål, der blev rejst direkte for Domstolen den 30. juni 1987.
- 25 Kommissionen tilføjer, at sagsøgeren endvidere ikke ved en klage har bestridt den beslutning, der blev meddelt ham den 30. september 1987, og som indeholdt et udtrykkeligt afslag på hans ansøgning af 26. november 1986. Denne beslutning, som giver udtryk for Kommissionens holdning til sagsøgerens ansøgninger, kan ikke anfægtes, hvorfor den foreliggende sag må afvises.
- 26 På grundlag af disse betragtninger konkluderer Kommissionen, at selv om vedtægtens artikel 90 ikke fastsætter nogen frist for at indgive ansøgninger i henhold til dens bestemmelser, kan sagsøgeren, som ikke i tide har overholdt den forudgående procedure i henhold til vedtægtens artikel 90, ikke på ny påberåbe sig denne procedure ved at indgive en ansøgning den 29. september 1989 og en klage den 10. april 1989 for på ny at anlægge sag til prøvelse af den sag og den beslutning, som er genstand for Domstolens dom af 27. juni 1987. Ifølge Kommissionen kan der kun blive tale om en sådan fornyet prøvelse, såfremt der er tale om en ny omstændighed (dom af 15.12.1971, sag 17/71, Tontodonati mod Kommissionen, Sml. 1971, s. 323, org. ref.: Rec. s. 1059, af 15.5.1985, sag 127/84, Esly mod Kommissionen, Sml. s. 1437, af 8.3.1988, sag 125/87, Brown mod Domstolen, Sml. s. 1619, præmis 13, og af 14.6.1988, sag 161/87, Muysers og Tulp mod Revisionsretten, Sml. s. 3037), og det er der ikke i den foreliggende sag. Derfor bør sagen afvises i sin helhed.

- 27 Sagsøgeren har anført, at beslutningen af 26. maj 1986 ikke angiver, hvilket løntrin han er indplaceret på, eller hvilken anciennitet han har fået tillagt ved genindtrædelsen, og at disse oplysninger først er kommet frem i hans lønseddel af 14. oktober 1986. Det vil sige, at denne lønseddel, på grundlag af hvilken han har konstateret det tab, han har lidt ved indplaceringen, udgør den eneste beslutning, der foreligger om dette punkt. Følgelig opfylder hans klage af 26. november 1986 i modsætning til, hvad Kommissionen påstår, alle formelle og indholdsmæssige betingelser for at blive anset for en klage, således som Domstolen har fastslået i sin dom af 27. juni 1989 under behandlingen af hans annullationspåstande. Følgelig ville han, for så vidt som Domstolen i ovennævnte dom afviste hans annullationspåstand med den begrundelse, at han ikke forud for sin klage af 26. november 1986 havde indgivet ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, have været berettiget til uden tidsmæssige begrænsninger at indgive en sådan ansøgning og klage over dens afvisning. Sagsøgeren finder, at da han således har fulgt den forudgående administrative procedure i henhold til vedtægtens artikel 90, kan hans sag antages til realitetsbehandling.

Retten bemærkninger

- 28 Retten skal bemærke, at Domstolen i den ovennævnte dom af 27. juni 1989 fastslog, at Kommissionen først efter at have modtaget den klage, sagsøgeren indbragte den 26. november 1986, blev klar over, at sagsøgeren betragtede genindtrædelsen som forhalet (præmis 24). Domstolen har således alene afvist sagsøgerens påstande om genoprettelse af karrieren og ydelse af erstatning, fordi han ikke forud for klagen af 26. november 1986 havde indgivet ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, med det formål at få Kommissionen til at oplyse om sine hensigter i form af en forudgående beslutning.
- 29 Retten fastslår i øvrigt, at der ikke i vedtægtens artikel 90, stk. 1, er fastsat nogen frist for indgivelse af tjenestemændenes ansøgninger i medfør af denne artikel.
- 30 Heraf følger, at den ansøgning, sagsøgeren forelagde Kommissionen den 29. september 1989, og hans klage af 10. april 1990 over det stiltiende afslag på ansøgningen er indgivet i overensstemmelse med vedtægtens artikel 90, stk. 1 og 2, og at hans sag, som efterfølgende blev indbragt for Retten, er rejst i overensstemmelse

med vedtægtens artikel 91, således at sagen bør antages til realitetsbehandling i modsætning til, hvad Kommissionen har hævdet.

- 31 Det skal tilføjes, at sagens antagelighed til realitetsbehandling ikke berøres af, at sagsøgeren ikke ved en klage indgivet inden for de i vedtægten fastsatte frister har bestridt den beslutning, som Kommissionen meddelte ham den 30. september 1987, og som indeholdt en udtrykkelig afvisning af hans klage af 26. november 1986. Dels har Domstolen nemlig i sin ovennævnte dom af 27. juni 1989 klart betegnet sagsøgerens henvendelse af 26. november 1986 som en klage, således at den stiltiende afvisning heraf som følge af udløbet af de i vedtægten fastsatte frister kun kunne anfægtes ved en retssag i henhold til vedtægtens artikel 91. Dels var den beslutning, der blev meddelt sagsøgeren den 30. september 1987, det udtrykkelige svar på klagen af 26. november 1986, dvs. at den blot var en bekræftende beslutning, som blev truffet efter udløbet af de frister, der er fastsat i vedtægtens artikel 90, stk. 2, sidste afsnit (Domstolens dom af 28.5.1980, forenede sager 33/79 og 75/79, Kuhner mod Kommissionen, Sml. s. 1677, præmis 9), og i vedtægtens artikel 91, stk. 3, andet led, andet punktum, nemlig en beslutning, som bekræftede den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage. Denne stiltiende afvisning var allerede genstand for et søgsmål rejst af sagsøgeren den 30. juni 1987 for Domstolen, på det tidspunkt, hvor han fik meddelelse om den af Kommissionen påberåbte bekræftende beslutning, nemlig den 30. september 1987. Heraf følger, at denne beslutning ikke udgør en ny omstændighed, som ændrer sagsøgerens retsstilling, en ny omstændighed, som ikke allerede er behandlet af Domstolen, og som der ikke er taget stilling til i Domstolens dom af 27. juni 1989 i denne sag, efter hvilken dom sagsøgeren har anlagt den foreliggende sag under overholdelse af den procedure, der er fastsat i vedtægtens artikel 90 og 91.

Realiteten

Forhalingen af sagsøgerens genindtrædelse

Parternes argumenter

- 32 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved at forhale hans genindtrædelse har tilsidesat bestemmelserne i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), og derved begået en fejl, som har påført ham tab.

- 33 Sagsøgeren hævder, at den forpligtelse til at lade en tjenestemand genindtræde i tjenesten, der er fastsat i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), indebærer, at Kommissionen skal træffe de fornødne foranstaltninger med henblik herpå, for så vidt som den er i besiddelse af alle oplysningerne vedrørende en tjenstemands muligheder for genindtrædelse, idet tjenestemanden for sit vedkommende alene har mulighed for at afslå den første stilling, han får tilbudt i denne forbindelse.
- 34 Sagsøgeren har for det første påpeget, at administrationen aldrig har sendt ham stillingsopslagene vedrørende de ledige stillinger, han kunne have søgt, til trods for hans anmodninger herom af 30. september 1976, 24. september 1983, 7. januar 1984 og 15. juli 1985, og til trods for det standardbrev af marts 1981 fra chefen for »Administration og Personale« i FFC Ispra, hvori det anføres, at tjenestemænd, der venter på genindtrædelse, systematisk modtager de stillingsopslag, som er ved at blive offentliggjort, således at de kan give deres interesse til kende. Sagsøgeren har for det andet anført, at hans ansøgninger om genindtrædelse enten ikke er blevet besvaret — f.eks. ansøgningen af 30. september 1976 — eller først er blevet afslået meget sent — f.eks. ansøgningen af 15. marts 1974 — som administrationen først besvarede ved skrivelse af 19. marts 1981. Endelig modtog han blot henholdende svar på nogle af sine ansøgninger, f.eks. den af 24. september 1983, hvori han anmodede om at få tilsendt de stillingsopslag, der kunne være relevante for ham. Kommissionen besvarede denne ansøgning den 10. oktober 1983 med en opfordring til udtrykkeligt at meddele, om han ønskede at modtage stillingsopslag. Tilsvarende blev hans ansøgning om genindtrædelse af 7. januar 1984, hvori han opfordrede administrationen til at sende ham eventuelle relevante stillingsopslag og meddelte, at det hastede med at finde lønnet beskæftigelse, besvaret ved en skrivelse af 25. maj 1984, hvori administrationen spurgte ham, om han endnu var interesseret i at genindtræde, og om han fik de ønskede stillingsopslag til tiden.
- 35 Hvad angår sagsøgtens mulighed for at lade ham genindtræde før den 26. maj 1986 gør sagsøgeren gældende, at i han i betragtning af de 327 stillingsopslag inden for den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som Kommissionen havde fremlagt, og i betragtning af sin erfaring og det hverv, han beklædte, før han tog tjenestefrihed af personlige årsager, burde have haft mulighed for at genindtræde, navnlig i tre stillinger i Kommissionens videnskabelige og tekniske tjenestegruppe.

- 36 Sagsøgeren nævner for det første den stilling, der var genstand for stillingsopslaget KOM/R/1523/85, hvori ansøgningsfristen var fastsat til den 26. juli 1985. Opgaverne gik ud på inden for rammerne af FFC Ispra's almindelige tjenester at tilrettelægge den almindelige og den særlige vedligeholdelse af bygninger og teknologiske anlæg til produktion og distribution af flydende stoffer (opvarmning, luftkonditionering, vand, udledning og behandling af konventionelt og farligt affald, trykluft, gas osv.), vurdering af omkostningerne i forbindelse med denne vedligeholdelse, udarbejdelse af vedligeholdelsesplaner og udarbejdelse af udbudsmateriale vedrørende arbejde, der skulle udføres af tredjemand.
- 37 Sagsøgeren nævner for det andet under henvisning til den erfaring med kontraktmæssige spørgsmål, som han havde opnået ved sit arbejde før tjenestefriheden, stillingen i henhold til stillingsopslaget KOM/R/1561/85, hvori ansøgningsfristen var fastsat til den 22. november 1985. Opgaverne gik i dette tilfælde ud på at bistå den ansvarlige for styringen af F & U-programmet, ikke-nuklear energi, navnlig den del, der vedrører faste brændstoffer. Den tjenestemand, som fik denne stilling, skulle følge kontraktens gennemførelse og administrere dem i samarbejde med Kontrakttjenesten, udarbejde tekniske og administrative rapporter, give instrukser til de kontraherende parter med hensyn til indholdet af de endelige rapporter og følge budgetstyringen i forbindelse med underprogrammet.
- 38 Endelig har sagsøgeren under henvisning til sin tidligere erfaring på kontraktområdet samt sin uddannelse og erfaring med overvågning af brændstoffer og motorer gjort gældende, at han kunne være genindtrådt i den stilling, der var genstand for opslaget KOM/R/1571/85, hvori ansøgningsfristen var fastsat til 10. januar 1986. Opgaverne her var at bistå den ansvarlige for F & U-underprogrammet »optimering af produktion og anvendelse af kulbrinter« og at analysere forskningsforslagene, forhandle om de tekniske programmer i kontrakterne, følge gennemførelsen af kontrakterne, udarbejde tekniske og administrative rapporter og give instrukser til kontrahenterne vedrørende indholdet af de endelige rapporter.
- 39 I øvrigt har sagsøgeren for så vidt angår stillingerne i den administrative tjenestegruppe anført, at han kunne være genindtrådt i en af dem, da det ifølge vedtægten er muligt at skifte mellem den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe og den

administrative tjenestegruppe. Dette er praksis i Kommissionen, og han har i hvert fald siden 15. oktober 1983 over for Kommissionens tjenestegrene erklæret sig villig til at følge den nævnte praksis.

- 40 Sagsøgeren påpeger således, at han kunne være genindtrådt i tjenesten i en stilling i den administrative tjenestegruppe i FFC Ispra, der var blevet opslået ledig den 3. oktober 1977 ved opslag nr. 393, hvori det udtrykkeligt blev nævnt, at tjenestemænd og andre ansatte i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe kunne indgive ansøgning. Han påpeger, at stillingen, som, da det kom til stykket, blev besat af en tjenestemand fra den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, gik ud på at lede Betalingsanvisningstjenesten i afdelingen »Finanser og Kontrakter«, der især beskæftiger sig med anvisning af forpligtelser og betalinger i forbindelse med såvel ordrer som kontrakter og forvaltning af kontrakter med tredjemand. Sagsøgte har ved ikke at lade ham genindtræde i denne stilling, der kræver kompetence på kontraktområdet, set bort fra de kvalifikationer, sagsøgeren havde erhvervet i den stilling som leder af Forsyningsafdelingen, han beklædte, da hans tjenestefrihed indtrådte, og fra hans mere generelle administrative kvalifikationer. Sagsøgeren har her henvist til de administrative funktioner, der hører til den stilling, han genindtrådte i FFC Ispra's afdeling for »Infrastruktur«, hvor han havde ansvaret for Telekommunikations- og Transporttjenesten. Han tilføjer, at han efter sin genindtrædelse ved beslutning af 15. december 1986 er blevet flyttet til administrationen for at rådgive og bistå direktøren for FFC Ispra i kontraktspørgsmål.

- 41 Sagsøgeren har, stadig vedrørende stillingerne i den administrative tjenestegruppe, under henvisning til de 66 stillingsopslag, Kommissionen har fremlagt, endvidere anført, at han ligeledes kunne være genindtrådt i den stilling i den administrative tjenestegruppe, der var genstand for opslaget KOM/355/85, hvori ansøgningsfristen var fastsat til den 27. marts 1985. Denne stilling under generaldirektorat IX gik ud på at bistå en kontorchef med at forberede og følge alle de opgaver, som varetages af den administrative enhed, der har til opgave at administrere, føre tilsyn med og sørge for vedligeholdelse af bygningerne og følge kontrakterne i den forbindelse, samt styre visse bevillinger, og som står for materiellet og bilparken og alle opgaverne i forbindelse med den logistiske støtte til Kommissionens tjenestegrene i Luxembourg.

- 42 Kommissionen har gjort gældende, at det objektivt ikke havde været muligt at lade sagsøgeren genindtræde før den 26. maj 1986, fordi der ikke var ledige stillinger svarende til hans kvalifikationer. Kommissionen forklarer, at sagsøgerens profil er særlig ved, at han ud over at have en teknisk og videnskabelig grunduddannelse samt eksamen som automobilingeniør, dog ikke på universitetsniveau, har opnået handelserfaring. Kommissionen erindrer om, at sagsøgeren inden sin indtræden i Euratoms tjeneste har udøvet handelsvirksomhed samt beskæftiget sig med forsynings-, salgs- og reklamearbejde inden for industrimotor- og automobilindustrien, og at han efter at være tiltrådt tjenesten i FFC Ispra har haft ansvaret for de nødvendige indkøb på grundforskningsområdet. Dette indebærer betydelig indsigt i det nukleare område og kræver evne til at vurdere kvaliteten, ikke af materiel i almindelighed, men af videnskabeligt materiel af meget høj standard. Ifølge Kommissionen bevirker karakteren af sagsøgerens kvalifikationer, at han ikke er fuldt ud egnet til at tiltræde en stilling hverken i den videnskabelige eller i den administrative tjenestegruppe, hvilket har gjort det vanskeligt at genindsætte ham i en stilling.
- 43 Med hensyn til stillingerne i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe har Kommissionen fremhævet, at selv om sagsøgeren under alle omstændigheder skulle genindtræde i en stilling i denne tjenestegruppe på grund af sin grunduddannelse, og fordi han oprindeligt var blevet ansat til denne tjenestegruppe, bevirkede hans særlige kvalifikationer og den omstændighed, at han ikke havde nogen ingeniørekksamen på universitetsniveau, at hans kvalifikationer skulle vurderes hver for sig i forhold til de ledige stillinger. Resultatet var, at kun meget få, om overhovedet nogen, af de ledige stillinger var egnede.
- 44 Med hensyn til den stilling, der var opslået som KOM/R/1523/85, har Kommissionen gjort gældende, at for så vidt angår vedligeholdelse mv. af bygninger og anlæg, navnlig af anlæg til produktion og håndtering af flydende stoffer, dvs. et højt specialiseret arbejde, som kræver en »doktorgrad som industriingeniør eller tilsvarende eksamen eller tilsvarende erhvervs erfaring«, er der tale om en stilling, der kræver en helt anden uddannelse end den, som kan påberåbes af sagsøgeren, der »ikke har nogen handelsmæssig erfaring og ikke kan kaldes f.eks. teknisk-kommerciel ingeniør«.

- 45 Med hensyn til den stilling, der var opslået som KOM/R/1561/85, har Kommissionen anført, at den gik ud på at overvåge gennemførelsen og forvaltningen af forskningskontrakter på området for ikke-nuklear energi, dvs. vedvarende energi. Til denne stilling krævedes en eksamen på universitetsniveau eller tilsvarende erfaring samt et dybtgående kendskab til de vedvarende energiformer, der gør det muligt at vurdere og styre projekter, som gennemføres af private eller offentlige virksomheder, gennem forskningskontrakter finansieret for 50%’s vedkommende af Kommissionen. Disse opgaver svarede således ikke til sagsøgerens kvalifikationer, der var erhvervet på helt andre områder.
- 46 For så vidt angår stillingsopslag KOM/R/1571/85 har Kommissionen påpeget, at da der var tale om at bistå den ansvarlige for F & U-underprogrammet »optimering af produktion og anvendelse af kulbrinter« på et bestemt felt (syntetiske brændstoffer, motorer og andre brændstoffer), forudsatte denne stilling »kendskab på universitetsniveau til kulbrintesektoren og industriel erfaring«, dvs. kvalifikationer, som ikke »fuldt ud« svarer til sagsøgerens faglige profil.
- 47 Med hensyn til stillingerne i den administrative tjenestegruppe har Kommissionen gjort gældende, at sagsøgeren ikke kunne genindtræde i en stilling i denne tjenestegruppe, da vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), alene pålægger administrationen en retlig forpligtelse til at lade en tjenestemand genindtræde i en ledig stilling, såfremt der er tale om en stilling i den tjenestegruppe, han tilhører. Kommissionen er af den opfattelse, at administrationen kan udøve et skøn for så vidt angår genindtrædelse af en tjenestemand fra den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe i en stilling i den administrative tjenestegruppe, uden dog at være forpligtet til at give ham fortrinsret til en sådan stilling eller til at gennemgå de ledige stillinger i den administrative tjenestegruppe. Derfor har en sådan gennemgang heller ikke fundet sted i sagsøgerens tilfælde.
- 48 For så vidt hvad navnlig angår den stilling i den administrative tjenestegruppe, der var genstand for opslag nr. 393 af 3. oktober 1977, har Kommissionen endvidere bemærket, at den i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), fastsatte forpligtelse alene vedrører bekendtgørelser i henhold til vedtægtens artikel 4, stk. 2, og ikke meddelelser om »intern forflyttelse«, som der er tale om her. Kommissionen finder ikke,

at meddelelser om »interne forflytninger« vedrører tjenestemænd, der venter på at genindtræde, og som har mistet deres stilling, men alene tjenestemænd, der kan overflyttes med deres stilling til funktioner, som stort set svarer til dem, de indtil da har udøvet.

- 49 Hvad endelig angår den stilling i den administrative tjenestegruppe, der var genstand for opslag KOM/355/85, har Kommissionen, som erkender, at sagsøgeren i »Indkøbsafdelingen« i FFC Ispra beklædte en stilling af administrativ karakter i ordets »brede betydning«, gjort gældende, at sagsøgeren på grund af sin grunduddannelse og sit arbejde i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe kun kunne genindtræde i denne tjenestegruppe, da han ikke havde særlige forudsætninger for at beklæde en administrativ stilling. Kommissionen finder således ikke, at sagsøgeren havde de kvalifikationer, der var nødvendige for at beklæde denne stilling, som krævede »særlig erfaring med fast ejendom ... ejendomsforvaltning og alt, hvad Kommissionens tjenestegrene i Luxembourg har behov for af logistik«.

Retten's bemærkninger

- 50 Retten skal fastslå, at vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), pålægger fællesskabsinstitutionerne pligt til at lade en tjenestemand, hvis tjenestefrihed af personlige årsager er udløbet, genindtræde i den første ledige stilling i den kategori eller tjenestegruppe, der svarer til hans lønklasse, såfremt han er i besiddelse af de fornødne kvalifikationer. Dvs. at ud over en ledig stilling og besiddelse af de nødvendige kvalifikationer, kan der ikke stilles yderligere betingelser for genindtrædelsen, såsom at den pågældende tjenestemand ytrer interesse eller udøver eller ikke udøver erhvervsmæssig beskæftigelse under tjenestefriheden. Følgelig gælder myndighedernes frie skøn i forbindelse med genindtrædelse alene kvalifikationerne hos den tjenestemand, der ønsker at genindtræde. Disse kvalifikationer skal vurderes i forhold til de stillinger, som han kan beklæde. Det frie skøn gælder ikke vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt, at tjenestemanden genindtræder, eller vurderingen af hans kvalifikationer, som under alle omstændigheder skal ske under hensyntagen til tjenestens interesse (dom af 1.7.1976, sag 58/75, Sergy mod Kommissionen, Sml. s. 1139, præmis 13).

- 51 Den pligt til at foretage omhyggelige undersøgelser for at sikre, at en tjenestemand, som ønsker at genindtræde, har de kvalifikationer, der kræves til at beklæde en ledig stilling, som ligger i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), fremgår ligeledes af Kommissionens interne beslutning af 14. januar 1970, som blev offentliggjort i Meddelelser til Personalet nr. 103, om tjenestefrihed af personlige årsager. Ifølge beslutningen skal Generaldirektoratet for Personale og Administration i denne institution »efter fremgangsmåden i vedtægtens artikel 40, litra d)« tilbyde de pågældende tjenestemænd en ledig stilling i det generaldirektorat eller den tjeneste, hvor de oprindeligt arbejdede, selv om proceduren med henblik på at besætte disse stillinger allerede er indledt. Findes der ingen ledig stilling i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste, skal sagen forelægges et genindtrædelsesudvalg bestående af tre højtstående tjenestemænd, som udpeges ad hoc for hver sag, der skal undersøges. Disse skal afgøre, hvilken stilling der skal tilbydes den pågældende tjenestemand. De nævnte forpligtelser af proceduremæssig art fremgår også af den beslutning, der har erstattet ovennævnte beslutning af 14. januar 1970, og som er offentliggjort i Administrative Meddelelser nr. 569 af 5. september 1988, hvori det hedder, at når der er tale om en genindtrædelse, skal »Generaldirektoratet for Personale og Administration gennemgå alle ledige stillinger samt kvalifikationer hos de tjenestemænd«, som venter på at genindtræde. I samme beslutning pålægges administrationen endvidere pligt til at sætte besættelsen af enhver stilling, der »synes at svare til« kvalifikationer hos en tjenestemand, hvis tjenestefrihed udløber mindst seks uger senere, eller hvis tjenestefrihed allerede er udløbet, i bero. Formålet hermed er at give genindtrædelsesproceduren forrang.
- 52 Den vurdering af kvalifikationer hos de tjenestemænd, der venter på at genindtræde, som det påhviler fællesskabsinstitutionernes myndigheder at iværksætte under Rettens eller Domstolens kontrol, skal således reelt finde sted og på en måde, der gør det muligt for de pågældende institutioner at godtgøre, at reglerne er overholdt. Var dette ikke tilfældet, ville hverken de tjenestemænd, der har ansøgt om genindtrædelse, og som i øvrigt normalt ikke underrettes om ledige stillinger i deres institution — bortset fra de tilfælde, hvor de tilbydes en stilling — eller de dømmende instanser kunne kontrollere, om de forpligtelser, der pålægges fællesskabsinstitutionerne i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), er blevet overholdt.
- 53 Selv om man herved ikke kan kræve af de kompetente myndigheder, at de beviser, at de har undersøgt den pågældende tjenestemands kvalifikationer, såfremt der er en åbenbar forskel mellem hans kvalifikationer og de kvalifikationer, som kræves for at beklæde en bestemt ledig stilling, skal et sådant bevis dog foreligge i alle

de tilfælde, hvor det, fordi der ikke er en sådan åbenbar forskel, er nødvendigt at foretage en fuldstændig undersøgelse af den pågældendes kvalifikationer i forhold til en ledig stilling.

- 54 På Rettens opfordring har Kommissionen fremlagt sagsøgerens personlige aktmappe (nr. 21756). I bilag A, hæfte 1, findes et skema, hvorpå sagsøgerens navn er påført, og som har overskriften »Liste over tjenestemænd i FFC, som har tjenestefrihed af personlige årsager«. På dette skema findes bl.a. datoerne for tre af sagsøgerens ansøgninger om genindtrædelse (15.3.1974, 30.9.1976 og 24.9.1983) samt angivelse af de funktioner, der først og fremmest kan tilbydes ham, nemlig »købs- og salgsfunktioner« og »ledelsesfunktioner«. På samme skema er nævnt stillingsopslagene for den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, KOM/R/567/80, 515/81, 523/81, 529-530/81, 531-532/81, 544/81, 545/81, 538-539/83, 508/84 og 517/84, som ifølge en bemærkning på skemaet er de »ledige stillinger, i forbindelse med hvilke tjenestemandens kvalifikationer er blevet vurderet (uden tilbud om genindtrædelse)«. I samme hæfte i sagsøgerens aktmappe findes endelig et notat af 22. maj 1984 [XII-B-5(D)-84-12.505] indeholdende de negative konklusioner, man var nået frem til ved vurderingen af kvalifikationerne hos sagsøgeren og fire andre tjenestemænd, der ventede på at genindtræde, i forhold til den stilling, som var genstand for et af ovennævnte opslag, nemlig KOM/R/517/84 (og 520/84). Ifølge notatet omfatter stillingen opgaver i forbindelse med FAST-programmet, og det konkluderes, at »det er åbenbart, at Giordani, hvis hovedopgave i FFC var at lede Forsyningstjenesten, ikke opfylder behovene ifølge FAST-programmet«.

- 55 Kommissionens tjenestegrene har således fundet det nødvendigt at vurdere sagsøgerens kvalifikationer i forhold til de krav, der stilles i forbindelse med stillinger som dem, der er nævnt i ovennævnte notat og skema, til trods for den uomtvistelige afstand mellem de nævnte kvalifikationer og krav. Disse tjenestegrene havde således så meget desto mere grund til at sørge for, at konklusionerne af den vurdering, de foretog af sagsøgerens kvalifikationer i forhold til kravene, når der var tale om stillinger, som åbenbart eller i hvert fald i højere grad svarede til hans kvalifikationer, blev henlagt i hans akter, således at man her kunne finde begrundelsen for ikke at lade ham genindtræde i en af disse stillinger. Denne undladelse vedrører for det første de af sagsøgeren anførte stillinger, som havde været genstand for opslagene KOM/R/1523/85, KOM/R/1561/85 og KOM/R/1571/85. Derfor kan

der ikke fæstes lid til Kommissionens påstand om, at sagsøgerens kvalifikationer er blevet vurderet i forhold til samtlige ledige stillinger i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe mellem 1974 og 1986, dette ikke mindst fordi sagsøgeren under retsmødet har oplyst om stillingsopslag for den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som Kommissionen ikke har været i stand til at fremlægge for Retten.

- 56 Da der således ikke foreligger noget bevis eller indicium for, at sagsøgerens kvalifikationer systematisk er blevet vurderet i forbindelse med hver enkelt stilling, han kunne være genindtrådt i inden den 26. maj 1986, har Kommissionen således ikke på retligt fyldestgørende måde bevist, at den har overholdt den fremgangsmåde for vurdering af kvalifikationerne hos tjenestemænd, der ønsker at genindtræde, for hvilken principperne er fastlagt i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), og for hvilken der er fastsat visse retningslinjer i Kommissionens interne beslutning af 14. januar 1970, som var gældende i den omtvistede periode.
- 57 Denne forsømmelse fra Kommissionens side, som er resultatet af en adfærd i strid med bestemmelserne i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), udgør en tjenstlig fejl, der er ansvarspådragende over for sagsøgeren, for så vidt som den har kunnet forhindre hans genindtrædelse før den 26. maj 1986. At tabet er reelt, og derved berettiger sagsøgeren til at kræve det erstattet (ovennævnte Sergy-dom og Domstolens dom af 5.5.1983, sag 785/79, Pizziolo mod Kommissionen, Sml. s. 1343), skyldes i dette tilfælde, at han ikke er blevet aflønnet som tjenestemand i perioden mellem sin faktiske genindtrædelse og den tidligere dato, på hvilken han eventuelt kunne være genindtrådt.
- 58 Derfor bør det undersøges, om sagsøgeren kunne være genindtrådt tidligere end den 26. maj 1986 dels på grundlag af sine kvalifikationer i henhold til sagens akter, dels på grundlag af profilen i de stillinger, som han mener sig berettiget til at genindtræde i.
- 59 For så vidt angår de stillinger i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som sagsøgte ubestrideligt var kvalificeret til at genindtræde i, henviser Retten for det

første til den stilling, der var opslået i KOM/R/1523/85, hvori ansøgningsfristen var fastsat til den 26. juli 1985. Ifølge stillingsopslaget indebar denne stilling følgende funktioner: »tilrettelæggelse af den almindelige og den særlige vedligeholdelse af bygninger og teknologiske anlæg til produktion og distribution af flydende stoffer (opvarmning, luftkonditionering, vand, udledning og behandling af konventionelt og farligt affald, trykluft, gas osv.), vurdering af omkostningerne i forbindelse med denne vedligeholdelse, udarbejdelse af vedligeholdelsesplaner og udarbejdelse af udbudsmateriale vedrørende arbejde, der skulle udføres af tredjemand«. De nødvendige kvalifikationer var følgende: »viden på universitetsniveau vedrørende industriteknik eller tilsvarende erhvervs erfaring; erfaring med almindelig vedligeholdelse af bygninger, anlæg til produktion og distribution af flydende stoffer, automatisering og regulering, navnlig på luftkonditioneringsområdet; evne til at vurdere omkostningerne; vilje og evne til at planlægge og udarbejde udbudsbetingelser«.

60 Det fremgår af beskrivelsen af funktionerne i forbindelse med denne stilling, at de omfatter kommercielle opgaver, navnlig på kontraktområdet, og tekniske opgaver, idet der er tale om vedligeholdelse af anlæggene i FFC Ispra.

61 For så vidt angår de kommercielle og kontraktmæssige opgaver fastslår Retten, at den stilling, sagsøgeren beklædte forud for sin tjenestefrihed af personlige årsager, ifølge stillingsopslaget (V/IS/126/65) krævede »stor erfaring inden for forsynings-teknik og -metoder ...«. Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen i sine svar på Rettens spørgsmål har udtalt, at det »af hr. Giordani's curriculum vitae fremgår, at han har en handelsuddannelse ...«, at sagsøgeren i nævnte stilling havde ansvar for »bestilling, indkøb og modtagelse af varerne«, og at »han altid har beskæftiget sig med handelsmæssige aktiviteter«, navnlig aspekterne »indkøb og lagerstyring i forbindelse med teknisk og videnskabeligt materiel«, et område, hvor »han stedse har bevist sine evner og kompetence«. Endelig har Kommissionen i retsmødet bekræftet, at sagsøgeren »hovedsagelig havde erfaring med handelsforhold«, og at han havde ansvaret for »indkøbene til et stort forskningscenter ...«, hvilket indebar »evne til at vurdere kvaliteten af dette råstof og af det videnskabelige materiel«, og

»mulighed for gennem kontakter med leverandørerne at forhandle sig frem til gode priser ...«. Endelig skal det tilføjes, at den stilling, sagsøgeren genindtrådte i den 26. maj 1986, krævede »evne til at planlægge og udarbejde udbudsmateriale, vurdere omkostninger«. Sagsøgte kan således ikke i den foreliggende sag drage i tvivl, at sagsøgeren helt åbenbart var i besiddelse af de kvalifikationer på handels- og kontraktområdet, som var nødvendige for at udøve de funktioner, som den stilling, der blev opslået ledig ved KOM/R/1523/85, indebar.

- 62 For så vidt angår de mere tekniske funktioner, vedligeholdelse mv. af Ispra-centrets anlæg, fastslår Retten, at opslaget vedrørende den stilling, sagsøgeren beklædte forud for sin tjenestefrihed, krævede »et grundigt kendskab til de materialer og anlæg, der anvendes i et center for nuklear forskning ...«. Kommissionen har i besvarelsen af Rettens spørgsmål og i retsmødet anført, at sagsøgeren havde »en teknisk og videnskabelig grunduddannelse ...«, og at varetagelsen af opgaverne i forbindelse med den stilling, han beklædte forud for tjenestefriheden, »krævede kvalifikationer ... midtvejs ... mellem en videnskabelig grunduddannelse, som er en absolut forudsætning, idet der var tale om vedligeholdelse af det for Ispra nødvendige materiel, og en lederuddannelse med henblik på at udføre opgaver, som objektivt set er af kommerciel art ... idet der er tale om at købe på et bestemt marked ... etablere kontakter med leverandørerne for derved at ... kunne opnå gode priser ... og endelig sørge for at opnå en lang række efterfølgende ydelser, som f.eks. garanti for vedligeholdelse, reparation og eftersalgsservice«. Endelig fastslår Retten, at den stilling, som sagsøgeren genindtrådte i den 26. maj 1986, omfattede forskellige vedligeholdelsesopgaver. Han kunne således siges at have de kvalifikationer, der var nødvendige for at vedligeholde FFC Ispra's bygninger og tekniske anlæg. Sagsøgte, som i retsmødet har forklaret, at stillingen i henhold til stillingsopslaget KOM/R/1523/85 krævede »virksomhed som ekspert i forbindelse med anskaffelse af de varer, der er nødvendige for Ispra-centrets virksomhed«, en »handelsmæssig erfaring, en slags ... teknisk-kommerciel ingeniør«, og »en person, der har kendskab til håndteringsproblemer«, kan følgelig ikke betvivle, at sagsøgeren helt åbenbart var i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer for at beklæde denne stilling.

- 63 Derefter kommer Retten til stillingen i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som var opslået i KOM/R/1571/85, hvori ansøgningsfristen var fastsat til

den 10. januar 1986. Ifølge ovennævnte stillingsopslag omfattede denne stilling følgende funktioner: »at bistå den ansvarlige for F & U-underprogrammet 'optimering af produktion og anvendelse af kulbrinter' med styringen af dette underprogram, navnlig på følgende områder: syntetiske brændstoffer, aflejringer, motorer og andre brændstoffer. Bl.a. at analysere forskningsforslagene — forhandle om de tekniske programmer i kontrakterne — følge gennemførelsen af kontrakterne — udarbejde tekniske og administrative rapporter, give instrukser til kontrahenterne angående indholdet af de endelige rapporter«. For så vidt angår de krævede kvalifikationer var der i det pågældende stillingsopslag anført »1. Eksamen på universitetsniveau eller tilsvarende erhvervs erfaring; 2. Relevant viden om kulbrinter i almindelighed; 3. Flere års erfaring i industrien«. Ifølge de bemærkninger, Kommissionen er fremkommet med i retsmødet, forudsatte denne stilling »en viden på universitetsniveau, der er relevant i forbindelse med kulbrinter, og industriel erfaring«.

- 64 Retten fastslår, at for så vidt som denne stilling indebar kontraktforhandlinger, -indgåelse og -opfølgning, fremgår det af det ovenfor anførte vedrørende stillingen i ovennævnte opslag KOM/R/1523/85, at sagsøgeren også efter Kommissionens egen opfattelse havde alle de krævede kvalifikationer. Retten fastslår endvidere, at sagsøgeren, som det fremgår af hans akter, og som Kommissionen selv har erkendt, ud over sin tekniske ingeniøruddannelse også i den stilling, han beklædte inden tjenestefriheden, havde opnået erfaring »... navnlig for så vidt angår salgstilrettelæggelse og -systemer inden for industrien ...«. Denne erfaring er i øvrigt også blevet anerkendt af Kommissionen i dens svar på Rettens spørgsmål, hvori det hedder, at sagsøgeren »bortset fra en kort periode som projekterende i et schweizisk selskab, der beskæftiger sig med design af dieselmotorer til skibe, fra 1954 til 1960 var ansvarlig for salgsnettet for en række virksomheder inden for industrimotor- og automobilindustrien«. Kommissionen har yderligere bekræftet dette i retsmødet, da den henviste til sagsøgerens erfaring med »promovering af industriprodukter, navnlig inden for maskin- og automobilindustrien«. Det fremgår heraf, at sagsøgeren, for så vidt som den pågældende stilling krævede industriel erfaring, havde de fornødne kvalifikationer, navnlig med hensyn til industrimotorer og derved også med hensyn til kulbrinter. I øvrigt arbejdede sagsøgeren ifølge sit eget udsagn, der på dette punkt ikke er blevet udtrykkeligt modsagt af Kommissionen, før sin ansættelse i Kommissionen også direkte med afsætning af kulbrinter.

- 65 Uden at det er nødvendigt at undersøge, om sagsøgeren også kunne være genindtrådt i stillingen i opslaget KOM/R/1561/85, må det således fastslås, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den ikke kunne lade sagsøgeren genindtræde enten i den stilling, der var opslået i KOM/R/1523/85 den 26. juli 1985, eller i stillingen i opslaget KOM/R/1571/85 den 10. januar 1986. For så vidt som Kommissionen faktisk forud havde vurderet sagsøgerens kvalifikationer på grundlag af kravene i henhold til disse to stillinger, må dens nægtelse af at lade sagsøgte genindtræde bedømmes som utilstrækkeligt begrundet og delvis i modstrid med sagsøgtes reelle kvalifikationer, navnlig da der i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), ikke kræves fuldstændig overensstemmelse mellem den pågældendes kvalifikationer og de kvalifikationer, der kræves i den pågældende stilling, men alene at han er egnet til at beklæde den nævnte stilling (ovennævnte Pizziolo-dom, præmis 5).
- 66 Det må dog tillige undersøges, om sagsøgeren ikke burde være genindtrådt tidligere end såvel den 26. juli 1985 som den 10. januar 1986, nemlig særlig den 26. oktober 1977, hvor ansøgningsfristen for den stilling i FFC Ispra's administrative tjenestegruppe, der var genstand for opslag nr. 393 af 3. oktober 1977, udløb, idet sagsøgeren tillige har hævdet, at han havde været berettiget til at genindtræde i denne stilling.
- 67 Retten fastslår, at ovennævnte opslag vedrører en stilling i kategori A, uden angivelse af lønklasse, der skulle besættes ved intern forflyttelse. Stillingen hørte til den administrative tjenestegruppe i Direktoratet for FFC Ispra, Afdelingen for Finanser og Kontrakter. Stillingsbeskrivelsen var følgende: »Lede Betalingsanvisningstjenesten i Afdelingen for 'Finanser og Kontrakter', som har følgende hovedaktiviteter: — anvisning af forpligtelser — anvisning af betalinger for så vidt angår både ordrer og kontrakter — administration af kontrakter med tredjemand«. Ifølge opslaget krævedes følgende kvalifikationer for at bestride denne stilling: »eksamen på universitetsniveau eller tilsvarende erhvervs erfaring; — erfaring med økonomistyring; — helst erfaring med administrativ forvaltning«. Da der var tale om en stilling i den administrative tjenestegruppe hed det endelig udtrykkeligt: »Tjenestemænd og midlertidigt ansatte i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe kan ligeledes indgive ansøgning«.

- 68 Det fremgår af opslaget, at den pågældende stilling omfattede arbejde af kontraktmæssig karakter, nemlig kontraktforhandling, -indgåelse og -opfølgning, og arbejde af finansiel karakter, nemlig betalingsanvisning i forbindelse med ordrer og kontrakter, samt endelig almindeligt administrativt arbejde.
- 69 Det står fast, jf. det ovenfor anførte, at Kommissionen såvel i de skriftlige svar på Rettens spørgsmål som under den mundtlige forhandling udtrykkeligt har anerkendt, at sagsøgeren havde ubestridelige kvalifikationer på det kommercielle område, herunder kontraktforhandling, -indgåelse og -opfølgning på såvel forsynings- som salgsområdet, der navnlig opfyldte behovet i et fælles forskningscenter som det i Ispra på grund af hans erfaringer på området, som er opnået dels ved privat erhvervmæssig virksomhed, dels ved arbejde for Kommissionen. Disse kvalifikationer bekræftes i øvrigt af påtegningen på ovennævnte skema, der ligger i hans aktmappe, ifølge hvilken han kunne genindtræde i en stilling, som indebærer »købs- og salgsfunktioner«. Endvidere har sagsøgeren før sin tjenestefrihed af personlige årsager udøvet hvervet som chef for afdelingen for »Forsyning og Lager« i FFC Ispra. Denne stilling krævede ifølge det pågældende opslag »... stor erfaring inden for forsynings teknik og -metoder, navnlig for så vidt angår industriens tilrettelæggelse af indkøb samt industrielle indkøbssystemer; ...«. Endelig var sagsøgeren ifølge de bedømmelser, der ligger i hans aktmappe (hæfte 3), og som Kommissionen har henvist til i besvarelsen af Rettens spørgsmål, stadig som chef for forsyningsafdelingen i FFC Ispra ansvarlig for »alle funktioner i forbindelse med bestilling, køb og modtagelse af varer ...«. Det fremgår således af det ovenfor anførte, at sagsøgeren helt åbenbart besad de nødvendige kvalifikationer, for så vidt som stillingen i henhold til stillingsopslag nr. 393 af 3. oktober 1977 indebar indgåelse og forvaltning af kontrakter.
- 70 Retten fastslår i øvrigt, at den stilling, sagsøgeren beklædte før sin tjenestefrihed af personlige årsager, krævede »kendskab til Fællesskabets finansielle organisation ...«, og at den tjeneste, han var chef for, i 1970 var knyttet til den større afdeling for »Finanser og Forsyninger«. I øvrigt krævede den stilling, han genindtrådte i den 26. maj 1986, ifølge stillingsbeskrivelsen »erfaring med teknisk og økonomisk forvaltning af forskellige tjenester«. Det fremgår heraf, at sagsøgeren, for så vidt som stillingen i henhold til opslag nr. 393 af 3. oktober 1977 krævede særlige

kvalifikationer inden for økonomistyring, fordi den omfattede anvisning af forpligtelser og betalinger, også i denne forbindelse havde de fornødne kvalifikationer.

- 71 Endelig fastslår Retten, at sagsøgeren, da han tiltrådte tjenesten i Kommissionen, blev ansat i en stilling under Kommissionens Generaldirektorat for Personale og Administration, og at den stilling, han beklædte før sin tjenestefrihed af personlige årsager, krævede »kendskab til Fællesskabets ... administrative organisation«. Endvidere krævede den stilling, han genindtrådte i den 26. maj 1986, som nævnt »erfaring med teknisk og økonomisk forvaltning af forskellige tjenester«. For så vidt angår de funktioner, han kunne tildeles ved genindtrædelsen, står der i øvrigt på ovennævnte skema, der findes i hans personlige aktmappe, »ledelsesfunktioner«. Endelig har Kommissionen under den mundtlige forhandling, samtidig med at den afviste muligheden af at lade sagsøgeren genindtræde i en stilling i den administrative tjenestegruppe, erkendt, at sagsøgerens stilling i »Indkøbsafdelingen« i FFC Ispra havde administrativ karakter. Det fremgår heraf, at sagsøgeren, for så vidt som stillingen i opslag nr. 393 af 3. oktober 1977 krævede, at ansøgerne havde administrativ ledelseserfaring, havde de fornødne kvalifikationer.
- 72 Det må således fastslås, at sagsøgeren helt åbenbart var i besiddelse af alle de kvalifikationer, der krævedes for at genindtræde i den stilling i den administrative tjenestegruppe i FFC Ispra, som var genstand for opslag nr. 393 af 3. oktober 1977, og som svarede til hans kategori og praktisk talt også til hans lønklasse, idet der ikke i opslaget stod noget om lønklassen.
- 73 Kommissionen har, uden udtrykkeligt at bestride, at sagsøgeren kunne have de nødvendige kvalifikationer for at genindtræde i denne stilling, påpeget, at den ikke var retligt forpligtet til at lade ham genindtræde i den. Kommissionen finder nemlig, dels at pligten til at lade en tjenestemand genindtræde efter en tjenestefrihed af personlige årsager alene vedrører stillinger i den tjenestegruppe, han tilhører, dels at vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), kun pålægger administrationen en sådan forpligtelse, når der er tale om en »bekendtgørelse om ledig stilling« i henhold til vedtægtens artikel 4, stk. 2, og ikke når der er tale om en meddelelse om »intern forflyttelse« som opslag nr. 393 af 3. oktober 1977.

- 74 Kommissionens første argument må forkastes, uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om fællesskabsinstitutionerne i betragtning af, at vedtægtens artikel 98, stk. 2, fastsætter, at bestemmelserne i artikel 45, stk. 2, ikke finder anvendelse på de i artikel 92 omhandlede tjenestemænd, dvs. tjenestemænd i den videnskabelige eller tekniske stillingsgruppe (Domstolens dom af 21.10.1986, forenede sager 269/84 og 292/84, Fabbro m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2983), i henhold til vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), er forpligtet til først at tilbyde en stilling i den administrative tjenestegruppe til en tjenestemand i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, som ønsker at genindtræde. Det skal nemlig bemærkes, at når den pågældende myndighed beslutter at åbne en stilling i den administrative tjenestegruppe for tjenestemænd og andre ansatte i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe, gælder bestemmelserne i vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), under alle omstændigheder fuldt ud. I dette tilfælde skal den pågældende myndighed, der er forpligtet til at sikre genindtrædelse i den »første ledige stilling« ifølge vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), først søge at få en ledig stilling besat på den særlige måde, som benævnes genindtrædelse, før den benytter sig af en af de øvrige fremgangsmåder, der er fastsat i vedtægtens artikel 4, stk. 3.
- 75 Kommissionens andet argument, der bygger på en sondring mellem opslag om ledig stilling og opslag om forflyttelse, må ligeledes forkastes. Såvel forflyttelse af en tjenestemand som genindtrædelse forudsætter nemlig, at der er en ledig stilling, jf. vedtægtens artikel 4, bl.a. stk. 3, for så vidt angår forflyttelse og vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), for så vidt indgår genindtrædelse.
- 76 Da det således er fastslået, at stillingen i henhold til stillingsopslag nr. 393 af 3. oktober 1977 var en stilling, der åbenbart svarede til sagsøgerens kvalifikationer, og i hvilken sagsøgeren kunne være genindtrådt den 26. oktober 1977 ved ansøgningsfristens udløb, konstaterer Retten, at Kommissionens undladelse af at lade ham genindtræde i denne stilling og af at slette følgerne af forhalingen af hans genindtrædelse er en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 40, stk. 4, litra d), og en fejl, der har påført sagsøgeren et reelt tab, som han er berettiget til at kræve erstatning for.

Følgerne af den forsinkede genindtrædelse for så vidt angår sagsøgerens løntrin og anciennitet

Parternes argumenter

- 77 Sagsøgeren har gjort gældende, at det tab, han kræver erstattet på grund af forhandlingen af hans genindtrædelse, ikke vedrører de mistede muligheder for forfremmelse i lønklassen, men alene det mistede automatiske avancement til højere løntrin, som han kunne have opnået i sin nuværende lønklasse, såfremt han var genindtrådt på det rette tidspunkt.
- 78 Kommissionen har anført, at avancement til et højere løntrin og forfremmelse til en højere lønklasse ikke er en egentlig individuel ret for de pågældende tjenestemænd. Trods bestemmelserne i vedtægtens artikel 44 kan man nemlig ikke se bort fra muligheden af en midlertidig suspension af avancement eller en indplacering på et lavere løntrin, jf. vedtægtens artikel 86, stk. 2.

Retten bemærkninger

- 79 Retten skal bemærke, at Domstolen i ovennævnte Pizziolo-sag forkastede kravene fra en tjenestemand, hvis genindtrædelse var blevet forhalet, om at få genoprettet sin karriere under hensyntagen til, hvilken lønklasse han kunne være blevet forfremmet til, med den begrundelse at det ikke er muligt konkret at afgøre, hvilke muligheder for forfremmelse sagsøgeren ville have haft, hvis han var genindtrådt på det rette tidspunkt (ovennævnte Pizziolo-dom, præmis 16). Af samme grund må man forkaste det argument, Kommissionen har fremført i denne sag, for så vidt som det ikke er muligt konkret at afgøre, hvilke omstændigheder der i en tjenestemands karriereforløb kunne medføre en afbrydelse eller suspension af den ret til automatisk avancement til et højere løntrin, som den pågældende har inden for sin lønklasse.
- 80 Heraf følger, at sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 44 har ret til at avancere til højere løntrin inden for sin lønklasse. Dette avancement skal beregnes fra 26. oktober 1977, den dato hvor han burde være genindtrådt i Kommissionens tjeneste.

Erstatning og beregning af tabet

Parternes argumenter

- 81 Sagsøgeren har påpeget, at det tab, han har lidt på grund af den forhalede genindtrædelse, kun vedrører 18 måneder fra 1. februar 1985 til 1. september 1986, i hvilken periode han ikke havde erhvervsindtægter, fordi han ikke længere havde privat erhvervsmæssig beskæftigelse, da han var blevet tvunget til at sige op i det selskab, han arbejdede i, på grund af selskabets personalepolitik, men heller ikke var genindtrådt i Kommissionens tjeneste og derfor ikke modtog vederlag som tjenestemand. Sagsøgeren har endvidere krævet, at der skal lægges renter til det beløb, som Kommissionen skal betale ham i erstatning.
- 82 Kommissionen har gjort gældende, at såfremt sagsøgerens erstatningspåstand tages til følge, bør størrelsen af det tab, der skal erstattes, begrænses i betragtning af de følger, sagsøgerens forsømmelige adfærd har haft. Kommissionen hævder, at sagsøgeren ikke har været tilstrækkelig aktiv eller udvist den vilje til at samarbejde med administrationen, der var nødvendig for at genindtræde, og at sagsøgeren således har forsømt sin pligt til at samarbejde med administrationen. Denne pligt er en følge af en almindelig offentligretlig grundsætning, som også fremgår af vedtægten for tjenestemænd (artikel 21, stk. 1). Sagsøgeren, der kun lejlighedsvis har udtrykt ønske om at genindtræde, har ved sin adfærd bidraget til det påståede tab og fjernet årsagsforbindelsen mellem administrationens adfærd og det lidte tab (Domstolens dom af 16.12.1963, sag 36/62, Société des Aciéries du Temple mod Den Høje Myndighed for EKSF, Sml. 1954-1964, s. 447, org. ref.: Rec. s. 583).
- 83 Kommissionen finder endvidere, at det for at fastslå tabets størrelse er nødvendigt at tage hensyn til to forhold, nemlig dels sagsøgerens forhastede opsigelse i februar 1985 af den stilling, han havde i det private selskab Schneeberger Italiana Spa, hvilket medførte en tabt arbejdsfortjeneste, som han alene var ansvarlig for, dels at sagsøgeren efter sin fratræden havde modtaget en stor godtgørelse på 108 008 000 LIT.

- 84 Med hensyn til sagsøgerens krav om, at der skal lægges renter til den krævede erstatning, har Kommissionen anført, at dette krav ikke er begrundet og ikke siger noget om rentens størrelse. Kommissionen har anmodet Retten om ikke at tage denne påstand til følge, da den ikke er medtaget hverken i ansøgningen eller klagen fra sagsøgeren. Kommissionen har endelig gjort gældende, at såfremt Retten tager denne påstand til følge, bør renteberegningen ske efter følgende principper: a) der kan alene beregnes morarenter, idet kompenserende renter ikke har været genstand for et særligt krav fra sagsøgerens side; b) morarenterne skal beregnes fra datoen for sagens anlæg ved Retten, idet der ikke før er fremsat krav om sådanne renter, og c) satsen kan højst fastsættes til 6% p.a.

Rettens bemærkninger

- 85 For at vurdere sagsøgerens tab som følge af, at han ikke har modtaget de tjenestemandsvederlag, han ville have været berettiget til, såfremt hans genindtrædelse ikke var blevet forhalet, skal det for det første erindres, at Domstolen i sin ovennævnte dom af 27. juni 1989 (præmis 18) har fastslået, at hans indplacering i lønklasse A5, løntrin 5, ved genindtrædelsen er i overensstemmelse med vedtægtens artikel 40, stk. 3, idet den dog ikke har taget stilling til, »om sagsøgeren efter andre vedtægtsbestemmelser måtte have krav på at blive indplaceret på et andet løntrin«. For det andet skal der tages hensyn til, at sagsøgeren begrænser tabet til en periode fra 1. februar 1985, fra hvilken dato han ikke længere havde lønnet privat beskæftigelse, indtil 1. september 1986, hvor han begyndte at få udbetalt sin løn som tjenestemand som følge af genindtrædelsen den 26. maj 1986. Den erstatning, der tilkommer sagsøgeren, skal således svare til på den ene side summen af de månedlige nettovederlag, han ville have modtaget fra 1. februar 1985 til 1. september 1986, under hensyntagen til det automatiske advancement til højere løntrin, han ville have opnået i henhold til vedtægtens artikel 44, såfremt han var genindtrådt i lønklasse A5, løntrin 5, den 26. oktober 1977 i den stilling, der er omhandlet i opslag nr. 393 af 3. oktober 1977, og på den anden side til forskellen mellem nettovederlagene fra 1. september 1986 og de vederlag, han ville have modtaget fra samme dato, såfremt han var genindtrådt den 26. oktober 1977 i ovennævnte lønklasse og løntrin.

- 86 Hvad angår Kommissionens argument om, at sagsøgeren ikke havde udvist den omhu, der var nødvendig for at fremme genindtrædelsen, fastslår Retten, at intet i sagens akter beviser, at sagsøgeren ikke har udvist tilstrækkelig vilje til at samarbejde med Kommissionens tjenestegrene til at kunne genindtræde. Kommissionen har ikke fremlagt noget bevis for sin påstand, og det er tilstrækkeligt at fastslå, at sagsøgeren har indgivet ikke færre end otte ansøgninger om genindtrædelse mellem den 15. marts 1974 og den 9. april 1986, den sidste ansøgning endog under henvisning til vedtægtens artikel 90. Derfor må dette argument fra Kommissionen forkastes.
- 87 Hvad angår argumentet om, at sagsøgeren opsagde sin stilling for tidligt i det private selskab, hvor han arbejdede indtil den 1. februar 1985, finder Retten ikke, at man kan kræve af sagsøgeren, som mellem 1971, hvor han tog tjenestefrihed af personlige årsager, og den 31. januar 1985 uafbrudt har udøvet privat lønnet virksomhed, at han fortsætter hermed, uden at underkende hans gentagne ansøgninger om genindtrædelse, uden at slette følgerne for Kommissionens tjenestegrene af, at de har forhalet hans genindtrædelse, og uden at anfægte hans ret til at være erhvervs-mæssigt beskæftiget, som han ønskede, når han nu, uden at blive modsagt af Kommissionen, har erklæret, at han var nødt til at sige sin stilling op på grund af personalepolitikken i det selskab, i hvilket han arbejdede indtil den 31. januar 1985.
- 88 Endelig skal det for så vidt angår den godtgørelse, sagsøgeren modtog, da han tog sin afsked fra selskabet Schneeberger Italiana Spa, bemærkes, at denne godtgørelse efter alt at dømme ikke er udbetalt til ham som vederlag for perioden efter hans fratreden, men på grund af hans arbejdsmæssige tilknytning til selskabet i den periode, hvor han faktisk havde lønnet beskæftigelse, nemlig indtil den 31. januar 1985. Denne godtgørelse kan således ikke medregnes som vederlag for den periode, der fulgte efter sagsøgerens afsked fra ovennævnte selskab, og Kommissionens krav på dette punkt må derfor forkastes.
- 89 Derimod skal der ved afgørelsen af den erstatning, der tilkommer sagsøgeren, tages hensyn til det nettovederlag, sagsøgeren eventuelt har modtaget som partner og

enebestyrelsesmedlem i selskabet Pfeil Italia Srl efter at have forladt Schneeberger Italiana Spa, dvs. i perioden fra 1. februar 1985 til 1. september 1986.

- 90 Endelig skal sagsøgerens krav om renter tages til følge. Til de beløb, Kommissionens skal betale, skal således lægges renter, som fastsættes til 8% og beregnes fra 1. februar 1985, nemlig den dato, på hvilken sagsøgeren allerede skulle være genindtrådt, og fra hvilken den periode begyndte, hvor han på grund af forhalingen af genindtrædelsen ikke modtog vederlag som tjenestemand. Men sagsøgeren har først fremsat krav om erstatning af tabet, og ved kravets afvisning indgivet klage henholdsvis den 29. september 1989 og 10. april 1990, og uden at kræve renter. Derfor bør de krævede renter begynde at løbe den 14. november 1990, datoen for sagsøgerens anlæg af denne sag, hvor han har nedlagt påstand om renter.
- 91 På grundlag af det ovenfor anførte bør Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren et beløb, der svarer til a) forskellen mellem på den ene side det nettovederlag, han ville have oppebåret mellem 1. februar 1985 og 1. september 1986, såfremt han var genindtrådt den 26. oktober 1977, og på den anden side den nettoindtægt, han har erhvervet ved udøvelse af anden beskæftigelse, og b) forskellen mellem på den ene side det nettovederlag, han har oppebåret siden 1. september 1986, og på den anden side det nettovederlag, han ville have oppebåret fra samme dato, dvs. 1. september 1986, såfremt han var genindtrådt den 26. oktober 1977. Beløbene skal tillægges renter på 8% fra 14. november 1990, indtil den faktiske betaling finder sted.
- 92 Inden der tages endelig stilling til, hvilket beløb sagsøgte skal betale sagsøgeren, bør parterne imidlertid opfordres til inden fire måneder fra afsigelsen af denne dom at meddele Retten, om de er enige om erstatningens størrelse.

- 93 Opnås der ikke enighed om størrelsen af den erstatning, der skal betales sagsøgeren, skal parterne inden for samme frist meddele Retten, hvilken erstatning de hver især kan tiltræde, under angivelse af de nøjagtige grunde til, at de afviser modpartens forslag.
- 94 Den påstand, sagsøgeren har nedlagt i retsmødet den 10. marts 1993 om godtgørelse af den ikke-økonomiske skade, som han har lidt på grund af Kommissionens forhaling af hans genindtrædelse, afvises, da den er fremsat for sent.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling)

- 1) Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren erstatning for det økonomiske tab, han har lidt, fordi han ikke den 26. oktober 1977 kunne genindtræde i lønklasse A5, løntrin 5, i den stilling, der i Det Fælles Forskningscenter i Ispra var genstand for stillingsopslag nr. 393 af 3. oktober 1977.
- 2) De beløb, der skal udbetales til sagsøgeren, svarer til a) forskellen mellem på den ene side det nettovederlag, han ville have oppebåret mellem 1. februar 1985 og 1. september 1986, såfremt han var genindtrådt den 26. oktober 1977, og på den anden side den nettoindtægt, han har erhvervet ved udøvelse af anden beskæftigelse, og b) forskellen mellem på den ene side det nettovederlag, han har oppebåret siden 1. september 1986, og på den anden side det nettovederlag, han ville have oppebåret fra samme dato, dvs. 1. september 1986, såfremt han var genindtrådt den 26. oktober 1977.
- 3) Beløbene skal tillægges renter på 8% fra 14. november 1990, indtil den faktiske betaling finder sted.

- 4) Inden der tages endelig stilling til, hvilket beløb sagsøgte skal betale sagsøgeren, a) skal parterne inden fire måneder fra afsigelsen af denne dom meddele Retten, om de er enige om erstatningens størrelse, og b) opnås der ikke enighed, skal parterne inden for samme frist meddele Retten, hvilken erstatning de hver især kan tiltræde, under angivelse af de nøjagtige grunde til, at de afviser modpartens forslag.

Barrington

Schintgen

Kalogeropoulos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juli 1993.

H. Jung

Justitssekretær

D.P.M. Barrington

Afdelingsformand